

культуре и спорте» от 4 января 2014 года №125-3 практически отсутствуют четкие правовые механизмы, необходимые для создания условий поступательного развития белорусского спорта. Учитывая данную ситуацию, в проекте Спортивного кодекса дано ее надлежащее правовое осмысление, предложены адекватные решения, с целью разграничить такие понятия, как: «профессиональный спорт», «любительский спорт», «трансфер», «профессиональный спортсмен», «профессиональный судья», «профессиональный тренер», «спортивный волонтер» и иные термины.

По мнению В.С. Каменкова, недостатком современного правового регулирования в сфере спорта стоит признать проблемы несовершенства формулировок, дублирования норм, также проблемы финансирования и др. В связи с этим, важно четко разграничить профессиональный и любительский спорт, предусмотреть социальные гарантии тренерам и спортсменам, закрепить понятие договора о выплате компенсации за подготовку игрока, ввести выдачу спортивных паспортов начинающим спортсменам и т.д. Систематизация существующего законодательства о физической культуре и спорте должна учесть мировые тенденции в правовом регулировании спортивных отношений.

Таким образом, необходимо не изменять имеющиеся законы, а создать кодифицированный документ с учетом сложившихся отношений в сфере правового регламентирования физической культуры и спорта.

СПОРТ У БЕЛАРУСКОЙ САВЕЦКОЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНОЙ РЭСПУБЛІЦЫ Ў ПАСЛЯВАЕННЫ ЧАС

Саўчанка В.А., Шчакачыхін А.У.

БДЭУ (Мінск)

У гады Вялікай Айчыннай вайны Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік панёс выключна вялікія матэрыяльныя і людскія страты. У вайне загінула каля 20 млн. савецкіх людзей, у іх ліку лепшыя фізкультурнікі і спартсмены. На тэрыторыі Беларусі, Украіны, Прыбалтыкі і некаторых абласцей РСФСР, спартыўнае жыццё спынілася, спартыўныя збудаванні былі выведзены са строю, знішчана іх абсталяванне і спартыўны інвентар. У пасляваенныя гады мірнага сацыялістычнага будаўніцтва Савецкі Саюз пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі дасягнуў вялікіх поспехаў у развіцці навукі, культуры і эканомікі, а таксама павышэнні дабрабыту працоўных. Выкананне пасляваенных народнагаспадарчых планаў, клопат пра народ і яго здароўе стварылі спрыяльныя ўмовы для аднаўлення і развіцця ў краіне фізічнай культуры і спорту.

Аднаўленне разбуранай спартыўнай гаспадаркі і адраджэнне фізкультурнага жыцця пачалося адразу пасля вызвалення тэрыторыі СССР ад

захопнікаў. Фізкультурныя арганізацыі, аб'яднаючыся на падтрымку савецкіх органаў, паступова ўзмацнялі сваю дзейнасць у сферы фізічнай культуры і спорту. Адбывалася аднаўленне спартыўных збудаванняў, іх абсталявання і інвентара, праводзіліся спарборніцтвы, кросы, матчы па розных відах спорту.

Паступова ў Савецкім саюзе і БССР, як яго часткі, адраджалася спартыўная жыццё. Гераічным прыкладам гэтага з'яўляецца аднаўленне фізкультурнай работы ў Сталінградзе: 30 мая 1943 г. адбылося адкрыццё першага адноўленага стадыёна, на якім прайшлі спарборніцтвы па лёгкай і цяжкай атлетыцы, валеболе.

У краіне вызваліліся ўсе заняткі не па прызначэнні спартыўныя збудаванні, паляпшалася падрыхтоўка спецыялістаў па фізічнай культуры і спорце. У 1945-1946 гг. адкрылася 80 спартыўных школ моладзі, былі заснаваны пасады дзяржаўных трэнераў па відах спорту.

У краіне пачалі рэгулярна праводзіцца першынствы краіны па відах спорту, фізкультурныя святы, спартакіяды. Такі ўздым абумовіў рост спартыўных вынікаў. Напрыклад, да канца 1948 г. у фізкультурных арганізацыях саюзных рэспублік быў дасягнуты даваенны ўзровень развіцця фізічнай культуры і спорту, а ў некаторых паказчыках адбылося якаснае паляпшэнне. Таксама была пашырана сетка падрыхтоўкі фізкультурных кадраў. Так, калі ў 1940 г. у краіне мелася шэсць інстытутаў фізічнай культуры, то ў 1958 г. іх стала ўжо шаснаццаць.

Акрамя таго, савецкія спартсмены пачалі прымаць шырокі ўдзел у міжнародных спарборніцтвах, першынствах Еўропы, свету і Алімпійскіх гульнях. Савецкія фізкультурныя арганізацыі ўступілі ў шэраг міжнародных спартыўных аб'яднанняў.

Варта заключыць, што ў пасляваенныя гады ў краіне разгарнулася барацьба за масавасць фізкультурнага руху і павышэнне спартыўнага майстэрства. Фізічная культура ўпэўнена ўваходзіла ў жыццё савецкіх людзей. Акрамя таго, выхад спартыўных арганізацый СССР і іншых краін сацыялістычнай садружнасці на шырокую міжнародную арэну прывеў да паляпшэння ўзаемаразумення, ўмацавання барацьбы за мір і дружбу паміж народамі ўсіх краін.